

Arrest

nr. 96 920 van 12 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Dohuk en sedert 1991 woonachtig te zijn in Mosul (Centraal-Irak). Op 29 februari 2012 zou u de taxi van uw neef hebben geleend om naar de Hay Tamim wijk te gaan. Onderweg zou u twee personen hebben opgepikt die u om een lift vroegen. Aangekomen bij een checkpoint zouden deze twee u met een pistool hebben bedreigd en u hebben geboden om niet te stoppen, zoniet zouden zij u vermoorden. U zou door de checkpoint zijn gereden waarop de wagen door de politie werd achtervolgd en beschoten. Toen de auto niet verder kon rijden en de passagier op de achterbank gewond raakte, zou u hebben besloten om weg te lopen. U zou zich hebben verschuild en belde van daaruit naar uw vriend H.(...). H.(...) zou vervolgens uw neef op de hoogte hebben gebracht van het

incident. Uw neef zou zich naar de plaats van het incident hebben begeven waar hij zou worden opgepakt daar de auto op zijn naam geregistreerd stond. Intussen zouden uw twee passagiers eveneens worden gearresteerd. In de auto zouden er twee zakken vol met explosieven zijn gevonden. De politie zou uw neef hebben beschuldigd die daarop verklaarde dat niet hij, maar u met de auto reed. De twee onbekenden zouden zijn verhaal hebben gestaafd en alle schuld in uw schoenen hebben geschoven. H.(...) zou u hebben aangeraden om uzelf niet aan te geven bij de politie daar u als hoofdverdachte werd gezocht. Op 3 maart 2012 zou u Mosul hebben verlaten. Via Turkije en een voorts onduidelijke reisroute, zou u op 19 maart 2012 in België zijn aangekomen. Dezelfde dag vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Ter staving van uw asielrelaas legt u een arrestatiebevel voor.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen:

Er kunnen zich ten eerste vragen worden gesteld bij uw beweerd verblijf in Mosul van 1991 tot maart 2012. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u onvoldoende en bovendien foutief antwoord op meerdere essentiële kennisvragen over de stad waar u volgens uw verklaringen 21 jaar zou hebben gewoond. De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Voornamelijk uw recente kennis over Mosul vertoont bijzonder veel hiaten, beginnende bij de val van het Saddamsregime in Mosul, waarvan u beweert dat u op dat ogenblik aanwezig was in Mosul (CGVS, pg.6). Zo situeert u de val van Mosul in december 2003, dit terwijl Mosul reeds viel in april 2003 (CGVS, pg.6). Daarenboven stelt u geheel verkeerdelijk dat het innemen van Mosul door Amerikanen en Koerden gespreid ging over acht maanden en dat deze tijd kon worden beschreven als een regelrechte oorlogssituatie waarin het vorige regime terugvocht, terroristen zichzelf opbliezen en men overal in Mosul vocht (CGVS, pg.6). De bevrijding van Mosul beschrijft u dan ook als 'niet gemakkelijk' (CGVS, pg.6). Ook de dagen na de bevrijding van Mosul zouden getekend zijn geweest door terroristen die zichzelf opbliezen (CGVS, pg.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, werd de stad meteen ingenomen door Koerdische strijders gevolgd door Amerikaanse troepen waarbij er wel enkele gevechten zijn geweest, maar er al bij al weinig verzet was. Uw verklaringen laten dan ook weinig ruimte om geloof te hechten aan uw bewering dat u op dat moment in Mosul verbleef.

Vervolgens weet u niet waar het Amerikaanse leger zijn basissen had in Mosul na de val van het regime (CGVS, pg. 6). Uw verklaring dat u hebt gehoord dat zij overal in Mosul waren, is opnieuw opmerkelijk daar algemeen geweten was dat het Amerikaanse leger zijn basissen had in de luchthaven van Mosul en het presidentieel paleis van Saddam. Dat u hiervan geen weet zou hebben, doet opnieuw vragen rijzen over uw beweerd verblijf in Mosul.

Gevraagd of u weet had van aanslagen die werden gepleegd in Mosul, haalt u drie grote incidenten aan. Deze incidenten dateren respectievelijk van 2009, 2005 en 2006 (CGVS, pg. 7). Dient echter te worden opgemerkt dat het reeds vermaard 'Zinjili' incident niet plaatsvond in 2009, maar begin 2008. Dat u ook niet weet dat de politiechef van de provincie Ninewa daarbij is omgekomen toen hij 's anderdaags de plaats van het incident bezocht, dit terwijl uzelf het één van de grootste aanslagen noemt (CGVS, pg.7), geeft blijk van een toch wel zeer oppervlakkige kennis. Mede daar u bij de andere twee grote aanslagen ook aan de oppervlakte blijft door enkel te stellen dat er op dezelfde plaats in de Shifaa wijk explosieven werden opgeblazen (CGVS, pg.7). Wanneer u vervolgens herhaaldelijk werd gevraagd naar andere, meer recentere aanslagen na 2009 en u tweemaal een weinig betekenend antwoord geeft, stelt u dat u niet specifiek kan zeggen wanneer dergelijke aanslagen plaatsvonden en u ook niet alles kon onthouden door de problemen die u zou hebben gekend (CGVS, pg.8). Opnieuw doet vermoeden dat u in deze tijdsperiode niet aanwezig was in Mosul. Dat u dergelijke incidenten niet spontaan weet te melden en u uw toevlucht zoekt in bekende incidenten waar u op uw beurt opnieuw weinig weet over weer te geven, is flagrant.

Dat u, als Koerd, de twee Koerdische partijen die actief zijn in Mosul niet bij naam kunt noemen (CGVS,pg.7), u enkel het voorbeeld kunt geven van een vermoorde priester in Mosul in 2009, terwijl de christenvervolging in Mosul toen zijn hoogtepunt bereikte daar deze bevolkingsgroep onderhevig was aan verschillende grote aanslagen met een groot aantal doden tot gevolg en u daarmee samenhangend in eerste instantie zelf niet wist aan te geven dat er bepaalde bevolkingsgroepen aan sterke vervolging onderhevig waren in Mosul, doet verder vragen rijzen over uw beweerd onafgebroken verblijf in Mosul tot maart 2012.

Vervolgens blijkt uw geografische kennis over Mosul evenmin op punt te staan. Bepaalde van uw verklaringen doen dan ook de wenkbrauwen fronsen. Dat u bijvoorbeeld verkeerdelijk beweert dat uw wijk zich op de rechterkant van Mosul bevindt (CGVS, pg.8) valt voor een inwoner van Mosul, die de begrippen rechterkant en linkerkant iedere dag in de mond neemt moeilijk te begrijpen. Dat u ook niet weet dat het pretpark, dat nochtans al jaren deel uitmaakt van het Mosuls beeld, op uw kant is gelegen en u verkeerdelijk stelt dat het paleis van Saddam in de Wahda wijk is gelegen, is bevreemdend te noemen voor iemand die beweert de afgelopen 21 jaar van zijn volwassen leven in Mosul te hebben gewoond. De plaatsen waar het openbaar vervoer zich concentreert, zijn u evenmin bekend (CGVS, pg.9-10) en u weet niet waar de universiteit is gelegen (CGVS, pg.9), nochtans eveneens een kenmerkende infrastructuur in Mosul en bovendien op uw kant gelegen.

Eveneens bedenkelijk is uw verklaring dat de nummerplaten in Mosul een witte achtergrond hebben met zwarte cijfers en letters (CGVS, pg.10). Dit terwijl de nummerplaten die heden ten dage circuleren een groene achtergrond hebben. Dat u negen jaar na de val van Mosul dit nog steeds niet zou hebben opgemerkt terwijl u in Mosul woonde is opmerkelijk te noemen.

Gezien bovenstaande opmerkingen maken dat uw beweerd onafgebroken verblijf in Mosul in vraag kan worden gesteld, kunnen de door u ingeroepen vervolgingsfeiten die zich in deze periode in Mosul zouden hebben afgespeeld, eveneens in vraag worden gesteld. Temeer daar u geen enkel Iraaks identiteitsdocument kan voorleggen dat uw afkomst kan staven.

Bovendien kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering te worden gevisieerd door de Iraakse autoriteiten omwille van uw zogenaamde betrokkenheid bij een terreurmilitie. U geeft ten eerste aan dat checkpoints met de regelmaat van de klok en op steeds verschillende plaatsen opduiken in Mosul (CGVS, pg.12). Deze checkpoints zouden controles uitvoeren om de veiligheid van de stad te garanderen (CGVS, pg.12). U stelt dat er zelfs op een afstand van het gebouw van het Commissariaat tot aan het station men twee checkpoints kan tegenkomen (CGVS, pg.12). Er valt dan ook geenszins te verklaren waarom deze twee onbekenden met elk een rugzak vol explosieven het risico zouden nemen om zich - niet enkel samen met hun vracht, maar bovendien ook nog in een auto van een onbekende die voor hen de route zou bepalen - zouden laten vervoeren op een weg waar talloze checkpoints lagen. Dat deze onbekenden niet zouden hebben geanticipeerd op dergelijk risico terwijl zij dergelijk bezwarend materiaal bij zich hadden, valt niet te begrijpen. Er kan van worden uitgegaan dat dergelijke milities veel voorzichtiger en bedachtzamer te werk zouden gaan om confrontaties en arrestaties door de autoriteiten te vermijden. De manier waarop u de zaken schetst is dan ook zeer onwaarschijnlijk te noemen.

U stelt verder dat uw neef, samen met deze twee onbekenden, werden gearresteerd en dat de autoriteiten u eveneens viseren. Om deze bewering te staven legt u een kopie van een arrestatiebevel voor. Ten eerste dient te worden opgemerkt dat het in casu een kopie betreft waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden ontleend. Bovendien kunt u niet aantonen dat dit document op u betrekking heeft aangezien uw identiteit niet vaststaat. Evenmin staat uw beweringen, daar onder beschuldiging slechtst staat dat u 'iets' zou hebben gedaan tegen de overheid (CGVS, pg.13). Wat dit 'iets' dan wel kan betekenen, valt uit dit document niet af te leiden, aldus kunt u evengoed worden beschuldigd van andere zaken tegen de overheid. Daarenboven is het wel zeer opmerkelijk dat de beschuldiging niet officieel werd geformuleerd in de vorm van een artikel of wettelijke context. Het is weinig aannemelijk dat de autoriteiten een officieel arrestatiebevel op dergelijke manier zouden opstellen. Dient in dezelfde context te worden opgemerkt dat u evenmin weet op welke wettelijke basis u wordt beschuldigd en welke straffen daar tegenover staan (CGVS, pg.13). U zou enkel hebben geïnformeerd bij uw vriend H.(...) die op zijn beurt informeerde bij een bevriend officier (CGVS, pg.13). Dat u in deze zaak geen advocaat heeft gecontacteerd, daarbij in acht genomen dat uw neef nog steeds gevangen zit en hij eveneens juridische hulp kan gebruiken, doet verder vragen oproepen bij uw relaas.

Alle bovenstaande elementen maken dat u niet voldoende aannemelijk kunt maken dat u door de autoriteiten wordt gevisieerd omwille van vermeende collaboratie met een terreurorganisatie. De vluchtelingenstatus kan u aldus niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkkelijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk

vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB “ De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkkoek dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakering van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van “open combat”. De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merklijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker voert aan niet bij machte te zijn om zich in zijn land van oorsprong in rechte te verdedigen, gelet op de corrupte werking van het lokale gerechtelijke apparaat en evenmin te beschikken over de financiële mogelijkheden om zich vanuit het buitenland door een raadsman te laten vertegenwoordigen/bijstaan in het kader van de lopende

gerechtelijke procedure. Verzoeker stelt voorts dat hij alle redelijke inspanningen heeft geleverd om documenten aan te brengen tot ondersteuning van zijn asielrelaas, en het Commissariaat-generaal dient naast de neergelegde documenten de asielaanvraag van verzoeker te beoordelen in het licht van zijn afgelegde verklaringen, die -aldus verzoeker- in zijn geheel bekeken coherent en plausibel zijn en die overeenstemmen met feiten die welbekend zijn over het land van oorsprong. Bijgevolg is het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken van het dossier van verzoeker geen valabel argument om de asielaanvraag te verwerpen. Zelfs zonder documenten moet het mogelijk zijn om op basis van de mondelinge verklaringen te worden erkend.

Het blijkt verzoeker duidelijk en ontegensprekelijk uit verzoekers asielrelaas dat zijn problemen in het land van herkomst hun oorsprong vinden in de valselijke beschuldiging een aanslag te willen plegen. Aangezien de procedure nog steeds lopende is, is er geen reden om aan te nemen dat verzoeker geen gegronde reden voor vrees dient te hebben bij terugkeer naar zijn land. Verzoeker meent tevens dat het niet meedelen van bepaalde details/anekdotes te wijten is aan stress voor het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, ingebakken wantrouwen ten aanzien van de overheid en de opgelopen trauma's in het land van oorsprong. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan uit incoherenties of het niet meedelen van alle pertinente feiten niet concluderen dat het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zou zijn. Verzoeker stelt dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een groot aantal details wist te verstrekken betreffende de problemen die aan de basis lagen van zijn vertrek uit zijn land. Dat hij niet alle vragen tot in de kleinste details wist te verstrekken impliceert niet dat het asielrelaas van verzoeker als zodanig als ongeloofwaardig dient te worden beschouwd. Verzoeker voert ook aan dat zijn documenten niet met gebreken zijn behept die wijzen op vervalsing, waardoor het Commissariaat-generaal het door hem neergelegde arrestatiebevel niet zonder meer kan afwijzen. Aangezien het Commissariaat-generaal weigert verzoekers documenten te betrekken in het onderzoek naar zijn asielrelaas wordt volgens verzoeker hem de kans ontnomen op een eerlijke en objectieve behandeling van zijn asielaanvraag. Verzoeker meent dan ook dat de motivering de bestreden beslissing niet kan dragen, waardoor de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker geeft vooreerst een theoretische uiteenzetting over de subsidiaire beschermingsstatus. Vervolgens wijst hij op de voortdurende mensenrechtenschendingen in Irak. Hij stelt dat de lokale autoriteiten niet bij machte zijn op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Volgens verzoeker is uitwijken naar een andere regio binnen Irak evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is. Deze situatie blijft tot op de dag van vandaag voortduren en is een algemeen bekend gegeven zodat ook het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hiervan op de hoogte dient te zijn, aldus verzoeker. Ter staving van zijn betoog citeert verzoeker een aantal passages uit internetartikelen van Amnesty International waar de actuele situatie in Irak wordt beschreven. Verzoeker meent dat hieruit duidelijk en ontegensprekelijk blijkt dat wanneer hij zou terugkeren naar Irak, er een reëel risico is op ernstige schade en hij zich niet onder de bescherming van de lokale autoriteiten kan, of wegens dat risico, wil stellen.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Hij herhaalt zijn uiteenzetting zoals verwoord onder het tweede middel, namelijk dat voortdurende schendingen van mensenrechten in Irak trieste realiteit zijn, dat de lokale autoriteiten niet bij machte zijn op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is, dat uitwijken naar een andere regio binnen Irak evenmin een optie is aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is en dat deze situatie tot op de dag van vandaag blijft voortduren. Verzoeker stelt dat hij door de afwijzing van zijn asielaanvraag de facto wordt gedwongen het Belgisch grondgebied te verlaten, waardoor hij zich zou blootstellen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in Irak, waardoor artikel 3 EVRM wordt geschonden.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker onvoldoende en gelet op de informatie aanwezig in het administratief dossier ronduit foutieve antwoorden gaf op meerdere essentiële kennisvragen over de stad waar verzoeker volgens zijn verklaringen 21 jaar zou hebben gewoond en waar de aangehaalde vervolgingsfeiten zich zouden hebben afgespeeld.

Zo zijn de door verzoekers afgelegde verklaringen omtrent de val van het Saddam regime in Mosul, geenszins in overeenstemming met de informatie aanwezig in het administratief dossier. Verzoeker situeert de val van Mosul in december 2003, dit terwijl Mosul reeds viel in april 2003 (stuk 4,

gehoorverslag CGVS, p. 6). Daarenboven stelt verzoeker geheel verkeerdelijk dat het innemen van Mosul door Amerikanen en Koerden gespreid ging over acht maanden en dat deze tijd kon worden beschreven als een regelrechte oorlogssituatie waarin het vorige regime terugvocht, terroristen zichzelf opbliezen en men overal in Mosul vocht (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 6). De bevrijding van Mosul beschrijft verzoeker als 'niet gemakkelijk' (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 6). Ook de dagen na de bevrijding van Mosul zouden volgens verzoeker getekend zijn geweest door terroristen die zichzelf opbliezen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 6). Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier, werd de stad meteen ingenomen door Koerdische strijders gevolgd door Amerikaanse troepen waarbij er wel enkele gevechten zijn geweest, maar er al bij al weinig verzet was.

Vervolgens weet verzoeker niet waar het Amerikaanse leger zijn basissen had in Mosul na de val van het regime (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 6). Zijn verklaring dat hij had gehoord dat zij overal in Mosul waren, is opmerkelijk daar uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat het Amerikaanse leger zijn basissen had in de luchthaven van Mosul en het presidentieel paleis van Saddam. Dat verzoeker enkel het voorbeeld kan geven van een vermoorde priester in Mosul in 2009 (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 8), terwijl volgens de informatie aanwezig in het administratief dossier de christenvervolging in Mosul toen zijn hoogtepunt bereikte daar deze bevolkingsgroep onderhevig was aan verschillende grote aanslagen met een groot aantal doden tot gevolg en verzoeker daarmee samenhangend in eerste instantie zelf niet wist aan te geven dat er bepaalde bevolkingsgroepen aan sterke vervolging onderhevig waren in Mosul (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 7), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers beweerd onafgebroken verblijf in Mosul tot maart 2012.

Vervolgens blijkt zijn geografische kennis over Mosul beperkt te zijn in het licht van de informatie die aanwezig is in het administratief dossier. Zo beweert verzoeker verkeerdelijk dat zijn wijk zich op de rechterkant van Mosul bevindt (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 8), weet hij niet waar de universiteit is gelegen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 9), weet hij niet dat het pretpark op zijn kant is gelegen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 9) en stelt hij verkeerdelijk dat het paleis van Saddam in de Wahda wijk is gelegen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 10).

Bovenstaande vaststellingen samen met verzoekers verklaring dat de nummerplaten in Mosul een witte achtergrond hebben met zwarte cijfers en letters (CGVS, pg.10), terwijl de nummerplaten volgens de informatie aanwezig in het administratief dossier die heden ten dage circuleren een groene achtergrond hebben, maken dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeker beweerd verblijf in Mosul gedurende 21 jaar.

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. De Raad stelt overigens vast dat het door verzoeker neergelegde arrestatiebevel een fotokopie betreft. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

2.3. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker zijn beweerde herkomst uit Mosul in Irak niet aannemelijk. Aangezien aan verzoekers beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

2.4. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008,

beschikking nr. 3.412). Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Irak is gelet op wat voorafgaat dan ook niet dienstig.

De Raad wijst er echter op dat hij in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, zodat de vraag of artikel 3 van het EVRM geschonden wordt door een eventuele gedwongen terugleiding van verzoeker naar een onveilig gebied, hier niet aan de orde is.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoot.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF